

VERSEK (2003)

HARKAI VASS ÉVA

KERTI PAD MÁLNA KÉP SZÖVEG

még el sem indult
már látja a házat:
kabócás kertben pálma

a kerti pad
a fák alatt
a kerítésnél málna-
bokron fennakadt rongydarab

a képen többedmagával
az erőszakos szürkületben:
véletlen találkozás
egy szövegben

KÜLÖNSZOBA

a falon át a hang
se ki se be egymást
kioltó sustorgások
fogják körül a csendet
váfalat vizesárok

a felvonóhíd leengedve szabad
 átjárás a test partjai között
 a fogakon régtől ismerős íz
 várkútban hidegszik a víz

MÉLY ÁTLÁTHATATLAN

a völgyet elárasztó
 vízre azt mondja: tó
 nem követhető
 a halak útja

a vízszint alatti
 sárgazöldben
 felfénylik a mélység kútja

ÖSSZELOPKODOTT SZONETT

A város peremén, ahol élek,
 éjjel és nappal dohog a cérnagyár.
 Két műszak között csend, üresség. Lélek
 se ki, se be. Titkon beszökik az ősz, ki a nyár.

Viszi magával, amit ér:
 afrikai hőséget, héjanászokat.
 Elúszó dinnyehéjről fecseg a felszín s hallgat a mély.

A folyó partján várni a buszokat –
 bennük hűlt helyed – vagy a hajókat, amint siklanak
 s tűnnek el idegen városok felé.

Mindegyik évből itt marad
 valami fényűző fölösleg,
 míg a szerelmek lassú
 máglyaként füstölögnek.

FELEDÉSRE ÉS ELMÚLÁSRA

én arra gondolok s ő arra gondol
én másra gondolok s ő másra
én másra gondolok s ő arra gondol
én arra gondolok s ő másra
ezer ok feledésre és elmúlásra
végtelen utakra visz mi véges
kimerülnek a készletek
elmerülnek a részletek
rúzzsal elkevert málnaíz
túl szép és túl édes